

loh a k zapravování potřeb domácích a odevzdají se jí věci nemovité, kteréž se podle povahy své nemohou zamknouti, kteréž by se zkazily, nebo kterýchž k hospodářství nebo k provozování živnosti jest nevyhnutelně potřebí, nebo strany kterýchž se není ničehož obávati.

§. 47. Jestli budoucí poručník nebo kurátor dědicův již náležitě znám, mohou se podle okolností také všeliké věci pozůstalé, kteréž se nemají uložit u soudu, nezapečetěné v schování jeho nechatí.

§. 48. Vždy však se mají věci movité, ježto nebyly zapečetěny, podle možnosti sepsati.

Také se má hned zhotoviti seznam peněz, drahých věcí a listin, kteréž vyslaný soudní byl přijal, vyslaný soudní se má v něm podepsati a pak jej má dědicům nebo osobě, již se obstarávání pozůstalosti svěřilo, odevzdati.

§. 49. Jsouli jenom někteří dědicové ku spravování jmění svého nespůsobilí, nebo jsouli nepřítomni, nebo jsouli ku správě té nespůsobilí anebo nepřítomní jenom dědicové přirození neb odkazníci, může soud na tom přestatí, aby se taková část věcí pozůstalých k soudu složila, kteráž k zapravení těchto požadování jest dostatečná. A však může se i od toho složení upustiti, jestli v pozůstalosti nemovitost nějaká, ke zjištění dostatečná.

O zapsání úmrtí má se učiniti zpráva.

§. 50. O tom, co bylo při zapisování úmrtí podle §. 39. vyhledáno, jaké opatření bylo učiněno, a zvláště, byli-li jmění pod pečeť vzato a poslední pořizení vyhlášeno, má se neprodleně k soudu učiniti zpráva.

Ve zprávě této, k níž lze užití formulářů podle č. I. zdělaných, mají se vlastní rukou podepsati vyslaný soudní, přítomní dva svědkové a ty osoby, kterýmž se pozůstalost odevzdala, aby k ní přihlížely anebo ji opatrovaly, které obdržely nějakou zálohu nebo které nějaké závazné prohlášení od sebe daly.

Peníze, drahé věci a listiny u soudu složené, mají se, nebyly-li odevzdány prostředkem žádosti od svědků spolu podepsané, udati ve zprávě úmrtí samé, nebo ve zvláštním seznamu nebo protokolu od svědků podepsaném.

§. 51. Zpráva o zapsání úmrtí budiž i tehda podána, když zemřelý neměl zcela žádného jmění. Zapsání úmrtí může se jen tehda opominouti, když zemřelý jest osoba nezletilá, která v čas úmrtí svého byla postavena pod mocí otcovskou a neměla žádného jmění, a když ani rodiče ani účastníci za zapsání úmrtí nežadají.

§. 52. Jestli pozůstalost příliš nepatrná, aby se další soudní jednání počalo, má se to v zapsání úmrtí oznámiti, a nabídnouti se někdo, že chce celou